

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 415

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 iunie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 605 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (12), (14), (2) și (3) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	2-4	561. — Decizie pentru modificarea anexei la Decizia primului-ministru nr. 213/2009 privind stabilirea componenței Comisiei interministeriale pentru repartizarea bunurilor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului	8
Decizia nr. 652 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (12), (14), (2) și (3) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	4-6	562. — Decizie privind stabilirea atribuțiilor domnului Nistor Mircea, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	8
★			
Opinie separată	6	567. — Decizie pentru numirea doamnei Coruț Cristina Ecaterina în funcția de secretar general al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989	9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
694. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai unor obiective de investiții din cadrul programului de construcții de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, derulat prin intermediul Agenției Naționale pentru Locuințe	7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
560. — Decizie pentru modificarea anexei la Decizia primului-ministru nr. 218/2008 privind constituirea Comitetului de monitorizare a Strategiei naționale anticorupție privind sectoarele vulnerabile și administrația publică locală pe perioada 2008—2010	7	699. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.156/2005 privind tarifele pentru prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.	9-10
		1.221. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind Procedura de aprobare a regimului de declarare derogatoriu	11-14
		1.560/C. — Ordin al ministrului justiției și libertăților cetățenești privind aprobarea tarifelor pentru serviciile de asistență prestate de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 605**

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1²), (1⁴), (2) și (3) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1²), (1⁴), (2) și (3) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Regia Națională a Pădurilor — Direcția Silvică Focșani în Dosarul nr. 1.133/275/2007 al Judecătoriei Panciu.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin consilierul juridic Cristina Stoica, părțile Gheorghe Apostoleanu și Gheorghe-Leonida Gussi, prin procurator Maricel Cosor, precum și Instituția Prefectului Vrancea — Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, prin consilier juridic Răduță Bornaz-Hornea, și Primăria Soveja — Comisia locală pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, prin primar Costel Pleșa. Celelalte părți lipsesc, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Reprezentanții autorului excepției, ai Primăriei Soveja și ai Instituției Prefectului Vrancea susțin admiterea criticii de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate creează discriminări între foștii proprietari sub aspectul reconstituirii dreptului de proprietate pe fostele amplasamente, privilegiind anumite persoane în vederea dobândirii unor terenuri în alte zone decât vechile amplasamente. Mai mult, aceste reconstituirii abuzive sunt de natură a afecta în mod ireparabil proprietatea publică a statului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că reglementarea criticată are caracter special, întrucât vizează terenurile cu vegetație forestieră, domeniul și condițiile de aplicare a legii reparatorii constituind opțiunea liberă a legiuitorului. De altfel, argumentele invocate în susținerea excepției reprezintă aspecte ce țin de modul de aplicare a legii de către instituțiile competente.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.133/275/2007, **Judecătoria Panciu a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 24 alin. (1²), (1⁴), (2) și (3) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997**, excepție ridicată de Regia Națională a Pădurilor — Direcția Silvică Focșani.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textele legale criticate încalcă prevederile art. 4 și 16 din Constituție, întrucât instituie o discriminare între cetățenii români, favorizând acele persoane ale căror terenuri forestiere sunt declarate, potrivit legii, arii naturale protejate sau unități-sursă pentru producerea materialelor forestiere de reproducere, aceștia având dreptul de a opta pentru atribuirea unei suprafețe echivalente din fondul forestier proprietate de stat. În opinia autorului, dispozițiile art. 24 alin. (1²), (1⁴), (2) și (3) din Legea nr. 1/2000 contravin și art. 44 din Constituție, fiind nesocotit dreptul de proprietate al statului. Astfel, legea operează o expropriere a statului în favoarea anumitor cetățeni, fără plata unei despăgubiri. Mai mult, dispozițiile criticate instituie o restrângere a exercițiului dreptului de proprietate privată a statului asupra terenului dobândite în mod legal, cu încălcarea prevederilor constituționale cuprinse în art. 53.

Judecătoria Panciu apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 24 alin. (1²), (1⁴), (2) și (3) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, texte de lege care au următorul conținut:

„(1²) *Terenurile din ariile naturale protejate, constituite și declarate astfel potrivit legii, arboretele constituite ca unități-sursă pentru producerea materialelor forestiere de reproducere, plantațiile, culturile de plante-mamă pentru producția de butași, înscrise în catalogul național al materialelor de bază, se restituie foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, cu obligația de a le păstra destinația și de a le asigura administrarea prin structuri silvice autorizate. Fostul proprietar poate opta pentru atribuirea*

unei suprafețe echivalente din fondul forestier proprietate de stat.

(14) În cazul în care pe vechiul amplasament se află păduri încadrate în grupa I funcțională conform prevederilor Legii nr. 26/1996 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, fostul proprietar sau moștenitorii acestuia trebuie să respecte destinația acestora și să permită lucrările de intervenție necesare sau pot opta pentru restituirea unui alt teren, situat în apropierea vechiului amplasament.

(2) Se exceptează de la reconstituirea dreptului de proprietate pe vechile amplasamente terenurile atribuite foștilor proprietari, cu respectarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare, pentru care s-au eliberat titluri de proprietate sau procese-verbale de punere în posesie.

(3) Pentru cazurile prevăzute la alin. (2) punerea în posesie se va face pe alte terenuri, situate în apropierea vechilor amplasamente, acceptate de proprietar.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 4 alin. (2), art. 16 și 44.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în domeniul legilor fondului funciar, legiuitorul a optat pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere pe vechile amplasamente. Astfel, Legea nr. 1/2000, în art. 2 alin. (1), prevede că „în aplicarea prevederilor prezentei legi reconstituirea dreptului de proprietate se face pe vechile amplasamente, dacă acestea nu au fost atribuite legal altor persoane”. Aceste dispoziții constituie expresia aplicării principiului *restitutio in integrum*, în deplină concordanță cu principiul garantării dreptului de proprietate prevăzut la art. 44 alin. (1) teza întâi din Constituție. Excepția expres prevăzută de lege o constituie situația în care terenurile au fost atribuite în mod legal altor persoane, așa cum reglementează și dispozițiile art. 24 alin. (2) din lege, care fac trimitere la prevederile Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare. Această excepție reprezintă transpunerea în plan normativ a principiului constituțional al neretroactivității legii civile și consacrarea prin lege a adagiului „*tempus regit actum*”.

Analizând dispozițiile art. 24 alin. (12) și (14) din Legea nr. 1/2000, Curtea constată că regula reconstituirii dreptului de proprietate pe vechile amplasamente este aplicabilă și în cazul terenurilor din ariile naturale protejate, constituite și declarate astfel potrivit legii, arboretului constituit ca unități-sursă pentru producerea materialelor forestiere de reproducere, plantajelor, culturilor de plante-mamă pentru producția de butași, înscrise în catalogul național al materialelor de bază, precum și pădurilor încadrate în grupa I funcțională conform prevederilor Legii nr. 26/1996 — Codul silvic (dispoziții preluate de noul Cod silvic, Legea nr. 46/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008). Însă dreptul de proprietate asupra terenurilor enumerate, astfel reconstituit, este grevat de sarcina proprietarului de a păstra destinația acestora, de a le asigura administrarea prin structuri silvice autorizate, precum și de a permite lucrările de intervenție necesare.

Cu privire la instituirea prin lege a unor sarcini asupra dreptului de proprietate, Curtea constituțională reține că acest drept nu este absolut. Potrivit alin. (1) al art. 44 din Constituție, „*Conținutul și limitele acestor drepturi (dreptul de proprietate și creanțele asupra statului) sunt stabilite de lege*”, ceea ce permite legiuitorului ca în considerarea unor interese specifice să instituie reguli care să armonizeze incidența și a altor drepturi fundamentale ale cetățenilor decât cel de proprietate, într-o interpretare sistematică a Constituției, astfel încât ele să nu fie suprimate prin modul de reglementare a dreptului de proprietate.

Totodată, Curtea a reținut constant în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, „legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea

atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat”. De altfel, chiar art. 44 alin. (7) din Legea fundamentală prevede respectarea de către titularul dreptului de proprietate privată a tuturor sarcinilor stabilite de lege.

Dincolo de aceste argumente, suficiente pentru a susține opțiunea legiuitorului de a reconstitui dreptul de proprietate pe vechile amplasamente în condiții conforme Constituției, Curtea reține că legea oferă posibilitatea foștilor proprietari de a opta pentru atribuirea unei suprafețe echivalente din fondul forestier proprietate de stat, în situația în care consideră prea împovăraătoare sarcinile care grevează terenurile cu afecțarea prevăzută de lege. În acest caz, reconstituirea dreptului are ca obiect un alt teren, aflat în proprietatea publică a statului, situat în apropierea vechiului amplasament. De asemenea, punerea în posesie se va face pe alte terenuri, situate în apropierea vechilor amplasamente, și în situația în care pentru acestea din urmă s-au eliberat titluri de proprietate sau procese-verbale de punere în posesie cu respectarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, astfel încât nu mai este posibilă restituirea către foștii proprietari.

Potrivit dispozițiilor legale, reconstituirea dreptului de proprietate pe alte terenuri se poate realiza numai cu acceptul proprietarului.

Așa fiind, Curtea constată că fostul proprietar se bucură de o protecție sporită a proprietății sale, pe când statul, din patrimoniul căruia se realizează restituirea, poate suferi o semnificativă pierdere patrimonială. Astfel, condiționarea restituirii dreptului de proprietate de exprimarea acceptului fostului proprietar, fără circumscrierea cadrului în care se poate realiza acest acord, este de natură a prejudicia dreptul de proprietate publică a statului. Întrucât legea nu prevede condițiile în care oferta statului având ca obiect alte terenuri decât vechile amplasamente poate fi acceptată sau refuzată de proprietar, dispozițiile criticate sunt susceptibile de a fi interpretate și aplicate în mod arbitrar. Astfel, urmărind realizarea unui câștig material, fostul proprietar își poate exercita în mod abuziv dreptul de opțiune, refuzând succesiv oferta statului, până când aceasta este în acord cu interesul său personal.

Or, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate, constituind premisele unei atari conduite din partea foștilor proprietari, aduc atingere dreptului de dispoziție, ca prerogativă a dreptului de proprietate publică a statului, întrucât înlătură posibilitatea acestuia să dispună liber de bunurile aflate în patrimoniul său. Astfel, în cauză, prin îngrădirea dreptului de dispoziție se aduce atingere prevederilor constituționale cuprinse la art. 136 alin. (2) din Constituție, care consacră principiul constituțional potrivit căruia proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege.

Mai mult, prevederile de lege criticate contravin și dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, care dispun că „*Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular*”, deoarece îi favorizează pe titularii dreptului de proprietate privată — persoane fizice sau persoane juridice cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor forestiere din ariile naturale protejate, arboretului constituit ca unități-sursă pentru producerea materialelor forestiere de reproducere, plantajelor, culturilor de plante-mamă pentru producția de butași, înscrise în catalogul național al materialelor de bază, precum și pădurilor încadrate în grupa I funcțională conform prevederilor Legii nr. 26/1996 — Codul silvic, în raport cu ceilalți titulari îndreptățiți la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere. Or, nimeni nu poate beneficia în ceea ce privește bunurile proprietate privată de o protecție juridică diferită, indiferent că aceasta are ca titulari persoane fizice sau persoane juridice private, statul sau unitățile administrativ-teritoriale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1²), (1⁴) și (3) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Regia Națională a Pădurilor — Direcția Silvică Focșani în Dosarul nr. 1.133/275/2007 al Judecătorei Panciu, și constată că acestea sunt neconstituționale în ceea ce privește dreptul foștilor proprietari de a opta pentru atribuirea unei suprafețe echivalente din fondul forestier proprietate de stat.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 652

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1²), (1⁴), (2) și (3) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1²), (1⁴), (2) și (3) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Regia Națională a Pădurilor — Direcția Silvică Focșani în Dosarul nr. 1.903/275/2007 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 14 aprilie și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 28 aprilie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierea din 23 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.903/275/2007, **Tribunalul Vrancea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 24 alin. (1²), (1⁴), (2) și (3) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997**, excepție ridicată de Regia Națională a Pădurilor — Direcția Silvică Focșani.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textele legale criticate încalcă prevederile art. 4 și 16 din Constituție, întrucât instituie o discriminare între cetățenii români, favorizând acele persoane ale căror terenuri forestiere

sunt declarate, potrivit legii, arii naturale protejate sau unități-sursă pentru producerea materialelor forestiere de reproducere, aceștia având dreptul de a opta pentru atribuirea unei suprafețe echivalente din fondul forestier proprietate de stat. În opinia autorului, dispozițiile art. 24 alin. (1²), (1⁴), (2) și (3) din Legea nr. 1/2000 contravin și art. 44 din Constituție, fiind nesocotit dreptul de proprietate al statului. Astfel, legea operează o expropriere a statului în favoarea anumitor cetățeni, fără plata unei despăgubiri. Mai mult, dispozițiile criticate instituie o restrângere a exercițiului dreptului de proprietate privată a statului asupra terenului dobândit în mod legal, cu încălcarea prevederilor constituționale cuprinse în art. 53.

Tribunalul Vrancea — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 24 alin. (12), (14), (2) și (3) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, texte de lege care au următorul conținut:

„(12) *Terenurile din ariile naturale protejate, constituite și declarate astfel potrivit legii, arboretele constituite ca unități-sursă pentru producerea materialelor forestiere de reproducere, plantajele, culturile de plante-mamă pentru producția de butași, înscrise în catalogul național al materialelor de bază, se restituie foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, cu obligația de a le păstra destinația și de a le asigura administrarea prin structuri silvice autorizate. Fostul proprietar poate opta pentru atribuirea unei suprafețe echivalente din fondul forestier proprietate de stat.[...]*”

(14) *În cazul în care pe vechiul amplasament se află păduri încadrate în grupa I funcțională conform prevederilor Legii nr. 26/1996 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, fostul proprietar sau moștenitorii acestuia trebuie să respecte destinația acestora și să permită lucrările de intervenție necesare sau pot opta pentru restituirea unui alt teren, situat în apropierea vechiului amplasament.*

(2) *Se exceptează de la reconstituirea dreptului de proprietate pe vechile amplasamente terenurile atribuite foștilor proprietari, cu respectarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare, pentru care s-au eliberat titluri de proprietate sau procese-verbale de punere în posesie.*

(3) *Pentru cazurile prevăzute la alin. (2) punerea în posesie se va face pe alte terenuri, situate în apropierea vechilor amplasamente, acceptate de proprietar.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 4 alin. (2), art. 16 și art. 44.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în domeniul legilor fondului funciar, legiuitorul a optat pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere pe vechile amplasamente. Astfel, Legea nr. 1/2000, în art. 2 alin. (1), prevede că „*în aplicarea prevederilor prezentei legi reconstituirea dreptului de proprietate se face pe vechile amplasamente, dacă acestea nu au fost atribuite legal altor persoane*”. Aceste dispoziții constituie expresia aplicării principiului *restitutio in integrum*, în deplină concordanță cu principiul garantării dreptului de proprietate prevăzut la art. 44 alin. (1) teza întâi din Constituție. Excepția expres prevăzută de lege o constituie situația în care terenurile au fost atribuite în mod legal altor persoane, așa cum reglementează și dispozițiile art. 24 alin. (2) din lege, care fac trimitere la prevederile Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare. Această excepție reprezintă transpunerea în plan normativ a principiului constituțional al neretroactivității legii civile și consacrarea prin lege a adagiului „*tempus regit actum*”.

Analizând dispozițiile art. 24 alin. (12) și (14) din Legea nr. 1/2000, Curtea constată că regula reconstituirii dreptului de proprietate pe vechile amplasamente este aplicabilă și în cazul terenurilor din ariile naturale protejate, constituite și declarate astfel potrivit legii, arboretului constituit ca unități-sursă pentru producerea materialelor forestiere de reproducere, plantajelor, culturilor de plante-mamă pentru producția de butași, înscrise în catalogul național al materialelor de bază, precum și pădurilor încadrate în grupa I funcțională conform prevederilor Legii nr. 26/1996 — Codul silvic (dispoziții preluate de noul cod silvic, Legea nr. 46/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008). Însă dreptul de proprietate asupra terenurilor enumerate, astfel reconstituit, este grevat de sarcina proprietarului de a păstra destinația acestora, de a le asigura administrarea prin structuri silvice autorizate, precum și de a permite lucrările de intervenție necesare.

Cu privire la instituirea prin lege a unor sarcini asupra dreptului de proprietate, Curtea Constituțională reține că acest

drept nu este absolut. Potrivit alin. (1) al art. 44 din Constituție, „*Conținutul și limitele acestor drepturi (dreptul de proprietate și creanțele asupra statului) sunt stabilite de lege*”, ceea ce permite legiuitorului ca în considerarea unor interese specifice să instituie reguli care să armonizeze incidența și a altor drepturi fundamentale ale cetățenilor decât cel de proprietate, într-o interpretare sistematică a Constituției, astfel încât ele să nu fie suprimate prin modul de reglementare a dreptului de proprietate.

Totodată, Curtea a reținut constant în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, „*legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat*”. De altfel, chiar art. 44 alin. (7) din Legea fundamentală prevede respectarea de către titularul dreptului de proprietate privată a tuturor sarcinilor stabilite de lege.

Dincolo de aceste argumente, suficiente pentru a susține opțiunea legiuitorului de a reconstitui dreptul de proprietate pe vechile amplasamente în condiții conforme Constituției, Curtea reține că legea oferă posibilitatea foștilor proprietari de a opta pentru atribuirea unei suprafețe echivalente din fondul forestier proprietate de stat, în situația în care consideră prea împovărătoare sarcinile care grevează terenurile cu afecțiunea prevăzută de lege. În acest caz, reconstituirea dreptului are ca obiect un alt teren, aflat în proprietatea publică a statului, situat în apropierea vechiului amplasament. De asemenea, punerea în posesie se va face pe alte terenuri, situate în apropierea vechilor amplasamente și în situația în care pentru acestea din urmă s-au eliberat titluri de proprietate sau procese-verbale de punere în posesie cu respectarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, astfel încât nu mai este posibilă restituirea către foștii proprietari.

Potrivit dispozițiilor legale, reconstituirea dreptului de proprietate pe alte terenuri se poate realiza numai cu acceptul proprietarului.

Așa fiind, Curtea constată că fostul proprietar se bucură de o protecție sporită a proprietății sale, pe când statul, din patrimoniul căruia se realizează restituirea, poate suferi o semnificativă pierdere patrimonială. Astfel, condiționarea restituirii dreptului de proprietate de exprimarea acceptului fostului proprietar, fără circumscrierea cadrului în care se poate realiza acest acord, este de natură a prejudicia dreptul de proprietate publică a statului. Întrucât legea nu prevede condițiile în care oferta statului având ca obiect alte terenuri decât vechile amplasamente poate fi acceptată sau refuzată de proprietar, dispozițiile criticate sunt susceptibile de a fi interpretate și aplicate în mod arbitrar. Astfel, urmărind realizarea unui câștig material, fostul proprietar își poate exercita în mod abuziv dreptul de opțiune, refuzând succesiv oferta statului, până când aceasta este în acord cu interesul său personal.

Or, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate, constituind premisele unei atare conduite din partea foștilor proprietari, aduc atingere dreptului de dispoziție, ca prerogativă a dreptului de proprietate publică a statului, întrucât înlătură posibilitatea acestuia să dispună liber de bunurile aflate în patrimoniul său. Astfel, în cauză, prin îngrădirea dreptului de dispoziție se aduce atingere prevederilor constituționale cuprinse la art. 136 alin. (2) din Constituție, care consacră principiul constituțional potrivit căruia proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege.

Mai mult, prevederile de lege criticate contravin și dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, care dispun că „*Proprietatea privată este garantată și ocrotită, în mod egal de lege, indiferent de titular*”, deoarece îi favorizează pe titularii dreptului de proprietate privată — persoane fizice sau persoane juridice cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor forestiere din ariile naturale protejate, arboretului constituit ca unități — sursă pentru producerea materialelor forestiere de reproducere, plantajelor, culturilor de plante —

mamă pentru producția de butași, înscrise în catalogul național al materialelor de bază, precum și pădurilor încadrate în grupa I funcțională conform prevederilor Codului silvic, în raport cu ceilalți titulari îndreptățiți la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere. Or, nimeni nu poate beneficia în

cea ce privește bunurile proprietate privată de o protecție juridică diferită, indiferent că aceasta are ca titulari persoane fizice sau persoane juridice private, statul sau unitățile administrativ-teritoriale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (12), (14) și (3) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Regia Națională a Pădurilor — Direcția Silvică Focșani în Dosarul nr. 1.903/275/2007 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă, și constată că acestea sunt neconstituționale în ceea ce privește dreptul foștilor proprietari de a opta pentru atribuirea unei suprafețe echivalente din fondul forestier proprietate de stat.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

OPINIE SEPARATĂ

În opoziție cu soluția dată prin Decizia nr. 652 din 28 aprilie 2009, apreciem că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. 12, alin. 14, alin. 2 și alin. 3 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, este neîntemeiată.

Prevederile legii nu instituie, așa cum arată autorii excepției de neconstituționalitate, discriminare între cetățenii României, în raport de criteriile stabilite de art. 4 alin. (2) din Constituție, în sensul că nu favorizează persoanele ale căror terenuri forestiere sunt declarate, potrivit legii, arii naturale protejate sau unități-sursă pentru producerea materialelor forestiere de reproducere, ci dimpotrivă, dacă reconstituirea s-ar face pe aceste amplasamente, le restrânge exercitarea dreptului lor de proprietate prin imposibilitatea de a le folosi și chiar obligându-i la unele sarcini, în vederea menținerii destinației avute în vedere de lege.

Dacă, potrivit Legii nr. 18/1991, reconstituirea se face, de regulă, pe vechile amplasamente, în situațiile în care aceasta nu este cu putință, cum sunt și cazurile prevăzute de prevederile criticate, reconstituirea se face pe alte amplasamente, avându-se în vedere grupele funcționale ale terenurilor prevăzute de Codul silvic adoptat prin Legea nr. 46/2008.

De altfel, nu poate fi invocată nici încălcarea art. 16 alin. (2) din Constituție, întrucât prevederile criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei

juridice, fără a institui privilegii și discriminări pe considerente arbitrare, în ceea ce privește reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere. Încălcarea principiului egalității și nediscriminării ar putea exista atunci când se aplică tratament diferențiat unor situații egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă.

Critica de neconstituționalitate a art. 24 alin. (12), alin. (14), alin. 2 și alin. 3 din Legea nr. 1/2000, raportată la art. 44 din Constituție, nu poate fi primită, deoarece textele de lege invocate nu încalcă dreptul de proprietate al statului, din moment ce reglementările din lege ocrotesc aceste arii protejate, dând posibilitatea celor îndreptățiți să opteze pentru alte amplasamente.

Legiutorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative în limitele și potrivit competenței sale constituționale. Condiționarea reconstituirii dreptului de proprietate de exprimarea consimțământul fostului proprietar, fără stabilirea termenului în care se poate realiza acest acord nu este de natură a prejudicia dreptul de proprietate publică a statului și nici nu atrage neconstituționalitatea textului de lege, legiutorul fiind liber să stabilească condițiile și limitele în care se face reconstituirea dreptului de proprietate [art. 44 alin. (1) din Constituție].

Judecători,

prof. univ. dr. **Aspazia Cojocar**

Augustin Zegrean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai unor obiective de investiții din cadrul programului de construcții de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, derulat prin intermediul Agenției Naționale pentru Locuințe**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai unor obiective de investiții din cadrul programului de construcții de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, derulat prin intermediul Agenției Naționale pentru Locuințe, prevăzuți în anexele nr. 1—9*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivelor de investiții prevăzute la art. 1 se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului

Dezvoltării Regionale și Locuinței, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din bugetul local, din credite externe în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga

Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 10 iunie 2009.
Nr. 694.

*) Anexele nr. 1—9 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru modificarea anexei la Decizia primului-ministru nr. 218/2008 privind constituirea Comitetului de monitorizare a Strategiei naționale anticorupție privind sectoarele vulnerabile și administrația publică locală pe perioada 2008—2010**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Poziția 3 din anexa la Decizia primului-ministru nr. 218/2008 privind constituirea Comitetului de monitorizare a Strategiei naționale anticorupție privind sectoarele vulnerabile și administrația publică locală pe perioada 2008—2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 5 noiembrie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Vladimir Alexandru Mănăstireanu, reprezentantul Secretariatului General al Guvernului — membru;”.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 16 iunie 2009.
Nr. 560.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru modificarea anexei la Decizia primului-ministru nr. 213/2009 privind stabilirea componenței Comisiei interministeriale pentru repartizarea bunurilor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pozițiile 1 și 8 din anexa la Decizia primului-ministru nr. 213/2009 privind stabilirea componenței Comisiei interministeriale pentru repartizarea bunurilor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru

reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 17 februarie 2009, se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția reprezentată	Funcția persoanei în cadrul instituției reprezentate	Funcția persoanei în cadrul comisiei
„1.	Vladimir Alexandru Mănăstireanu	Secretariatul General al Guvernului	secretar general adjunct	președinte
8.	Dănuț Nancu	Secretariatul General al Guvernului	consilier în cadrul Direcției juridice	membru”

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 16 iunie 2009.

Nr. 561.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind stabilirea atribuțiilor domnului Nistor Mircea, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

În temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Nistor Mircea, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, este desemnat să îndeplinească, la nivelul județului Dâmbovița, atribuții ce intră în sfera de competență a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii. Fișa de descriere a atribuțiilor și responsabilităților și a modului de raportare a activității desfășurate se stabilește prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii. Plata drepturilor salariale ale inspectorului

guvernamental și a celorlalte drepturi aferente se realizează de Secretariatul General al Guvernului, în condițiile legii, pe bază de pontaj și raport bilunar de urmărire a indicatorilor punctuali ai activității pe care o desfășoară în teritoriu, aprobat de ordonatorul de credite și/sau reprezentantul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii la nivelul județului unde își desfășoară activitatea. Evaluarea anuală se realizează, în condițiile legii, pe baza raportărilor realizate în urma activității desfășurate.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 16 iunie 2009.

Nr. 562.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**pentru numirea doamnei Coruț Cristina Ecaterina în funcția de secretar general
al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989**

Având în vedere prevederile art. 30 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. 1. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Coruț Cristina Ecaterina se numește în funcția de secretar general al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, în aplicarea mobilității înalților funcționari publici.

Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, atribuțiile de ordonator principal de credite al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 vor fi exercitate, cu caracter temporar, până la numirea în funcție a secretarului de stat, de către doamna Coruț Cristina Ecaterina.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 17 iunie 2009.
Nr. 567.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului
nr. 2.156/2005 privind tarifele pentru prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română —
A.R.R.**

Având în vedere prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 23 alin. (1) din Normele de aplicare a Legii serviciilor de transport public local nr. 92/2007, aprobate prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 353/2007, ale art. 54 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 625/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Rutiere Române — A.R.R., cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.156/2005 privind tarifele pentru prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 21 decembrie 2005, cu modificările ulterioare, se

modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 10 zile de la data publicării.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Pistru Popa Eusebiu Manea,
secretar de stat

București, 10 iunie 2009.
Nr. 699.

TARIFE
pentru prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

	Serviciul prestat de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.	Valoarea (lei)
1.	Eliberarea licenței de transport pentru transportul de mărfuri, eliberarea licenței de transport pentru transportul de persoane, eliberarea certificatului de transport în cont propriu — pentru o bucată (tarif pentru 5 ani)	353
2.	Eliberarea copiei conforme a licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu (autovehicul) pentru transport rutier de mărfuri ori de persoane, precum și eliberarea copiei conforme a licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu, ocazionată de suspendarea celei eliberate inițial — pentru o bucată (tarif pentru un an)	260
3.	Eliberarea licenței de traseu județean pentru autovehiculele active necesare efectuării traseului, eliberarea licenței de traseu județean suplimentar față de numărul de licențe de traseu eliberate pentru autovehiculele active necesare pentru efectuarea traseului — pentru o cursă (tarif pentru 3 ani)	127
4.	Eliberarea licenței de traseu interjudețean — pentru o cursă (tarif pentru 5 ani)	650
5.	Eliberarea licenței pentru activitățile desfășurate de autogară, eliberarea licenței pentru activitățile de intermediere a operațiunilor de transport rutier public, precum și eliberarea licenței pentru activitățile desfășurate de autogară, eliberarea licenței pentru activitățile de intermediere a operațiunilor de transport rutier public, ocazionată de suspendarea celei eliberate inițial — pentru o bucată (tarif pentru 5 ani)	3.546
6.	Înlocuirea licenței de transport, a certificatului de transport în cont propriu, a copiei conforme a licenței de transport, a copiei conforme a certificatului de transport în cont propriu, a licenței de traseu sau a licenței pentru activități conexe transportului rutier, ocazionată de pierderea, sustragerea ori deteriorarea celei eliberate sau de schimbarea denumirii operatorului de transport/întreprinderii, a adresei sediului social/domiciliului acestuia ori a numărului de înmatriculare a vehiculului — pentru o bucată	117
7.	Eliberarea atestatelor sau a certificatelor profesionale, înlocuirea autorizațiilor pentru școli de conducători auto, a atestatelor ori certificatelor profesionale, ocazionată de pierderea, sustragerea sau deteriorarea celor eliberate ori ocazionată de schimbarea adresei sau a numelui titularului, precum și prelungirea valabilității certificatului A.D.R., extinderea valabilității certificatului A.D.R., sau înlocuirea atestatului de instructor de conducere auto, ocazionată de dobândirea unor categorii suplimentare sau ocazionată de schimbarea numelui titularului, precum și activitatea de documentare, consultanță și actualizare de date (tarif pentru o oră) — pentru o bucată	41
8.	Examinarea în vederea obținerii certificatului de atestare a taximetriștilor sau susținerii testului periodic de către aceștia (tarif pentru o persoană)	14
9.	Avizarea programelor școlare pentru școlile de conducători auto — pentru o categorie sau subcategorie, precum și avizarea programelor de învățământ ale cursurilor de pregătire profesională în vederea atestării conducătorilor auto pentru transportul în regim de taxi sau în regim de închiriere — pentru o bucată	82
10.	Eliberarea documentului de control Interbus, a documentului de control pentru transportul rutier public de persoane prin servicii ocazionale în trafic național, precum și a documentului de control pentru servicii ocazionale între statele membre ale Uniunii Europene sau servicii ocazionale sub forma cabotajului — pentru un carnet	58
11.	Eliberarea certificatului pentru transport de persoane în cont propriu în trafic internațional între statele membre ale Uniunii Europene — pentru o bucată (tarif pentru un an)	112
12.	Eliberarea cartelelor tahografice — pentru o bucată (tarif pentru 5 ani), precum și înnoirea, înlocuirea sau schimbarea cartelelor tahografice conform prevederilor art. 9 alin. (2), art. 11 alin. (2) sau ale art. 13 alin. (2) din Normele tehnice privind eliberarea, înlocuirea, schimbarea și înnoirea cartelelor tahografice, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 116/2006 — pentru o bucată	239
13.	Înnoirea, înlocuirea sau schimbarea cartelelor tahografice conform prevederilor art. 9 alin. (1), art. 11 alin. (1) sau ale art. 13 alin. (1) din Normele tehnice privind eliberarea, înlocuirea, schimbarea și înnoirea cartelelor tahografice, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 116/2006 — pentru o bucată	212

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind Procedura de aprobare a regimului de declarare derogatoriu

În temeiul prevederilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

având în vedere prevederile art. 81 alin. (4) și ale art. 228 alin. (2) și (2¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de aprobare a regimului de declarare derogatoriu, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă modelul și conținutul următoarelor formulare, prevăzute în anexa nr. 2:

a) Referat privind soluționarea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu;

b) Decizie privind aprobarea/respingerea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu, cod M.F.P. 14.13.02.99/r.d.

(2) Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și păstrare a formularului Decizie privind aprobarea/respingerea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu sunt prevăzute în anexa nr. 3.

(3) Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — (1) Contribuabililor pentru care a fost aprobat regimul de declarare derogatoriu le sunt aplicabile procedurile de administrare referitoare la stabilirea, verificarea și colectarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

(2) Prin excepție de la prevederile alineatului precedent, contribuabilii pentru care a fost aprobat regimul de declarare derogatoriu nu vor fi supuși procedurilor curente de notificare și de impunere din oficiu pentru nedepunerea declarațiilor fiscale.

Art. 4. — Contribuabilii pentru care a fost aprobat regimul de declarare derogatoriu nu se includ în lista contribuabililor declarați inactivi potrivit art. 78 alin. (5) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — (1) Contribuabilii care, la data intrării în vigoare a prezentului ordin, beneficiază de regimul de declarare derogatoriu își mențin regimul de declarare pe perioada pentru

care acesta a fost aprobat, în situația în care condițiile prevăzute în anexa nr. 1 sunt îndeplinite.

(2) Cererile privind acordarea regimului de declarare derogatoriu, nesoluționate la data intrării în vigoare a prezentului ordin, se soluționează conform procedurii prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 6. — (1) Societățile comerciale care, la data de 1 mai 2009, beneficiau de regimul de declarare derogatoriu și care și-au înregistrat inactivitatea temporară la registrul comerțului până la această dată, conform prevederilor art. 237 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, își mențin regimul de declarare derogatoriu pe perioada pentru care acesta a fost aprobat, în situația în care condițiile prevăzute în anexa nr. 1 sunt îndeplinite.

(2) Pentru a beneficia de prevederile alin. (1), societățile comerciale au obligația să depună la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, o copie a extrasului de registru emis de către oficiul registrului comerțului privind starea societăților comerciale, referitoare la suspendarea temporară a activității acestora.

Art. 7. — Direcția generală de proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, precum și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin orice dispoziție contrară se abrogă.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Sorin Blejnar

București, 12 iunie 2009.
Nr. 1.221.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURA

de aprobare a regimului de declarare derogatoriu

A. Aprobarea regimului de declarare derogatoriu

1. În caz de inactivitate temporară, organul fiscal competent poate aproba, la cererea contribuabilului, alte termene sau condiții de depunere a declarațiilor fiscale pentru impozitele, taxele și contribuțiile administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

2. Depunerea declarațiilor fiscale conform unui regim de declarare derogatoriu poate fi aprobată pentru perioade mai mari de 12 luni, dar nu mai mult de 3 ani consecutivi.

3. Pentru a beneficia de regimul de declarare derogatoriu, pe perioada supusă acestui regim, contribuabilii trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele condiții:

a) să nu desfășoare niciun fel de activitate;

b) să nu obțină venituri din exploatare, venituri financiare, venituri extraordinare și/sau alte elemente similare veniturilor;

c) să nu dispună de personal angajat și să nu plătească venituri cu regim de reținere la sursă a impozitului;

d) să figureze, în evidența fiscală, cu toate obligațiile declarative și de plată îndeplinite;

e) să nu aibă în curs de soluționare un decont cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare sau o cerere de restituire a impozitelor, taxelor și contribuțiilor;

f) să nu facă obiectul unei acțiuni de inspecție fiscală, în curs de derulare;

g) să nu fie înscrși în lista contribuabililor declarați inactivi;

h) în cazul contribuabililor, persoane juridice, înființați în baza Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inactivitatea temporară să fie înscrisă în registrul comerțului, conform prevederilor art. 237 din legea menționată.

4. Regimul de declarare derogatoriu se solicită de contribuabili, prin depunerea unei cereri la organul fiscal în a cărui evidență fiscală aceștia sunt înregistrați ca plătitori de impozite, taxe și contribuții.

5. În cerere, contribuabilul declară pe propria răspundere că îndeplinește condițiile prevăzute la pct. 3 lit. a)–c) și menționează perioada pentru care solicită regimul de declarare derogatoriu.

6. În cazul societăților comerciale, odată cu cererea de acordare a regimului de declarare derogatoriu, se depune dovada înscrierii inactivității temporare la registrul comerțului, respectiv o copie a extrasului de registru emis de către oficiul registrului comerțului privind starea societăților comerciale, referitoare la suspendarea temporară a activității acestora.

7. Cererea se soluționează de organul fiscal în termen de 30 de zile de la data depunerii, de compartimentul cu atribuții în gestionarea declarațiilor fiscale, denumit în continuare *compartiment de specialitate*.

8. La primirea cererii, compartimentul de specialitate verifică dacă solicitarea de aprobare a regimului de declarare derogatoriu îndeplinește cerințele prevăzute la pct. 5 și, după caz, la pct. 6.

9. Neîndeplinirea cerințelor prevăzute la pct. 5 și, după caz, la pct. 6 atrage respingerea cererii.

10. În vederea soluționării cererii, compartimentul de specialitate verifică situația fiscală a contribuabilului, respectiv îndeplinirea condițiilor prevăzute la pct. 3 lit. d)–g).

11. Compartimentul de specialitate solicită informații de la compartimentele cu atribuții în:

a) organizarea și gestionarea evidenței pe plătitori — confirmarea îndeplinirii obligațiilor de plată;

b) soluționarea deconturilor cu sume negative de TVA;

c) compensări/restituiri;

d) activitatea de inspecție fiscală;

e) gestionarea registrului contribuabililor.

12. În cazul neîndeplinirii condițiilor de la pct. 3, compartimentul de specialitate propune respingerea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu.

13. Cererea poate fi respinsă și în cazul în care organul fiscal consideră, motivat, că acordarea regimului de declarare derogatoriu solicitat poate conduce la apariția unor cazuri de evaziune fiscală.

14. În urma analizei efectuate, compartimentul de specialitate întocmește Referatul privind soluționarea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu, prevăzut în anexa nr. 2, prin care propune aprobarea sau respingerea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu.

15. Pe baza referatului, compartimentul de specialitate emite Decizia privind aprobarea/respingerea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu, prevăzută în anexa nr. 2.

16. Pentru cererile aprobate, decizia cuprinde atât perioada pentru care regimul de declarare derogatoriu a fost aprobat, cât și condițiile în care acesta a fost aprobat.

17. Pentru cererile respinse, decizia cuprinde motivația respingerii, cu referire la condițiile prevăzute la pct. 3 și 13.

18. Referatul și decizia se avizează de șeful compartimentului de specialitate și se aprobă de conducătorul organului fiscal.

19. Decizia privind aprobarea/respingerea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu se comunică potrivit art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

20. Pe perioada de aplicare a regimului de declarare derogatoriu, organul fiscal poate face oricând cercetări privind respectarea condițiilor prevăzute la pct. 3.

21. În situația în care, în perioada aprobată pentru aplicarea regimului de declarare derogatoriu, organul fiscal constată neîndeplinirea condițiilor prevăzute la pct. 3, contribuabilul va reintra în regimul normal de declarare.

În această situație, organul fiscal competent va notifica contribuabilul cu privire la încetarea regimului de declarare derogatoriu.

22. Obligațiile de declarare aferente activității desfășurate anterior perioadei de aplicare a regimului de declarare derogatoriu se mențin.

B. Încetarea regimului de declarare derogatoriu

1. Regimul de declarare derogatoriu aprobat își încetează valabilitatea:

— la data aprobată pentru încetarea acestuia;

— începând cu luna în care nu mai este îndeplinită oricare dintre condițiile prevăzute la cap. A pct. 3.

2. În cazul încetării regimului de declarare derogatoriu, contribuabilul va reintra din oficiu în regimul normal de declarare.

3. Prelungirea perioadei de aplicare a regimului de declarare derogatoriu este posibilă numai după aprobarea unei noi cereri de acordare a regimului, cu respectarea procedurii și a condițiilor prevăzute în prezentul ordin.

C. Depunerea declarațiilor fiscale

1. Sfera de aplicare a regimului de declarare derogatoriu

1.1. Sunt supuse regimului de declarare derogatoriu următoarele declarații fiscale:

a) formularul 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”, cod 14.13.01.99/bs;

b) formularul 101 „Declarație privind impozitul pe profit”, cod 14.13.01.04;

c) formularul 102 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul asigurărilor sociale și fondurilor speciale”, cod 14.13.01.40;

d) formularul 103 „Declarație privind accizele”, cod 14.13.01.03/a;

e) formularul 104 „Declarație privind distribuirea între asociați a veniturilor și cheltuielilor”, cod 14.13.01.01/dv;

f) formularul 120 „Decont privind accizele”, cod 14.13.01.03;

g) formularul 130 „Decont privind impozitul la țiteiul din producția internă”, cod 14.13.01.05;

h) formularul 300 „Decont de taxă pe valoarea adăugată”, cod 14.13.01.02.

1.2. Regimul de declarare derogatoriu se solicită pentru toate obligațiile de declarare cuprinse în formularele de la pct. 1.1 și înscrise în vectorul fiscal al contribuabilului.

2. Termene de depunere:

2.1. Pe perioada aplicării regimului de declarare derogatoriu, contribuabilii nu au obligația depunerii declarațiilor prevăzute la pct. 1, cu excepția situației prevăzute la pct. 2.2.

2.2. Pentru fracțiunea de an fiscal aflată în afara perioadei de aplicare a regimului de declarare derogatoriu, contribuabilii au obligația depunerii declarațiilor prevăzute la pct. 1.1 lit. b), f) și g) la termenele prevăzute de lege.

D. Proceduri de administrare

1. Informația privind aplicarea regimului de declarare derogatoriu și cea privind încetarea regimului de declarare derogatoriu se înscriu în vectorul fiscal al contribuabilului.

2. Contribuabilii aflați în situația prevăzută la cap. C pct. 2.2 sunt supuși procedurilor curente de notificare pentru nedepunerea în termen a declarațiilor și de impunere din oficiu.

3. Notificarea contribuabililor care nu depun declarațiile fiscale pe perioada aplicării regimului de declarare derogatoriu

se face avându-se în vedere termenele de depunere prevăzute de lege pentru declarațiile menționate la cap. C pct. 1.1 lit. b), f) și g).

4. Pentru celelalte declarații fiscale sau declarații informative, altele decât cele prevăzute la cap. C pct. 1, pentru care contribuabilii au, potrivit legii, obligația depunerii la organele fiscale, termenele de depunere și procedurile de administrare aplicabile sunt cele prevăzute de legislația fiscală în vigoare.

ANEXA Nr. 2

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Direcția generală de administrare a marilor contribuabili
 Direcția Generală a Finanțelor Publice
 Administrația Finanțelor Publice
 Nr. /

REFERAT**privind soluționarea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu****A. Datele de identificare a contribuabilului**

Denumirea/Numele și prenumele
 Codul de identificare fiscală
 Domiciliul fiscal

B. Analiza situației contribuabilului

1. Au fost depuse următoarele documente:

Cererea de acordare a regimului de declarare derogatoriu, înregistrată sub nr. /, cuprinzând mențiunea privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la pct. 3 lit. a)–c) de la cap. A din Procedura de aprobare a regimului de declarare derogatoriu, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.221/2009;

dovada înscrierii inactivității temporare la oficiul registrului comerțului.

2. În urma verificării efectuate, în conformitate cu pct. 10 de la cap. A din Procedura de aprobare a regimului de declarare derogatoriu, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.221/2009, s-au constatat următoarele elemente privind situația fiscală a contribuabilului, la data de

figurează, în evidența fiscală, cu toate obligațiile declarative și de plată îndeplinite;

nu are în curs de soluționare un decont cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare sau o cerere de restituire a impozitelor, taxelor și contribuțiilor;

nu face obiectul unei acțiuni de inspecție fiscală, în curs de derulare;

nu este înscris în lista contribuabililor declarați inactivi.

C. Alte constatări:

.....

D. Concluzii:

Se propune aprobarea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu pentru perioada

Se propune respingerea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu, având în vedere următoarele:

.....

Aprobat:

Conducătorul unității fiscale,

(numele și prenumele)

Avizat:

Șeful compartimentului de specialitate,

(numele și prenumele)

Întocmit:

.....

(funcția)

(numele și prenumele)

Data

Data

Data

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Direcția generală de administrare a marilor contribuabili
 Direcția Generală a Finanțelor Publice
 Administrația Finanțelor Publice
 Nr.

DECIZIE

privind aprobarea/respingerea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu

Către: Denumirea/Numele și prenumele
 Domiciliul fiscal:
 Localitatea str. nr., bl., ap., et. județul/sectorul
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor art. 81 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a Cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu înregistrată sub nr. din data, vă comunicăm următoarele:

- se aprobă regimul de declarare derogatoriu, pentru perioada:...../...../.....—...../...../...../
 nu se aprobă regimul de declarare derogatoriu, din următoarele motive:

Regimul de declarare derogatoriu aprobat prin prezenta decizie se aplică pe perioada menționată, cu respectarea condițiilor prevăzute de Procedura de aprobare a regimului de declarare derogatoriu, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.221/2009.

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la organul fiscal emitent în conformitate cu prevederile art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data comunicării, potrivit prevederilor art. 207 alin. (1) din același act normativ.

Aprobat:
 Conducătorul unității fiscale,

 (numele și prenumele)

Avizat:
 Șeful compartimentului de specialitate,

 (numele și prenumele)

Întocmit:

 (funcția)

 (numele și prenumele)

Data

Data

Data

ANEXA Nr. 3

Cod M.F.P. 14.13.02.99/r.d.

Număr de operator de date cu caracter personal — 1067

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și păstrare a formularului Decizie privind aprobarea/respingerea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu

1. Denumirea: Decizie privind aprobarea/respingerea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu
2. Codul: 14.13.02.99/r.d.
3. Formatul: A4/t1
4. Caracteristicile de tipărire:
 - pe o singură față;
 - se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare, cu adaptări adecvate situației contribuabilului.
5. Se difuzează: gratuit.
6. Se utilizează: la aprobarea/respingerea cererii privind acordarea regimului de declarare derogatoriu.
7. Se întocmește: în două exemplare de către organul fiscal în a cărui evidență fiscală contribuabilul este înregistrat ca plătitor de impozite, taxe și contribuții.
8. Circulă: — un exemplar la organul fiscal în a cărui evidență fiscală contribuabilul este înregistrat ca plătitor de impozite, taxe și contribuții;
 - un exemplar la contribuabil.
9. Se arhivează: la dosarul fiscal al contribuabilului, împreună cu Referatul privind soluționarea cererii de acordare a regimului de declarare derogatoriu.

MINISTERUL JUSTIȚIEI ȘI LIBERTĂȚILOR CETĂȚENEȘTI

ORDIN**privind aprobarea tarifelor pentru serviciile de asistență prestate de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale**

Având în vedere dispozițiile art. 35 și 39 din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției și libertăților cetățenești emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tarifele pentru serviciile de asistență prestate de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale pentru efectuarea procedurilor necesare înregistrării în registrul comerțului a actelor constitutive sau modificatoare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Pentru serviciile prevăzute la nr. crt. 3 și 4 din anexă se aplică un tarif suplimentar de 30% pentru soluționarea cererii în termen de 48 de ore.

(2) Pentru serviciile prevăzute la nr. crt. 4 din anexă, în cazul mai multor operațiuni, se percepe o singură dată cel mai mare tarif plus 10% din acesta pentru fiecare nouă operațiune, fără a se depăși dublul tarifului de bază.

(3) Serviciile prevăzute la nr. crt. 1, 2 și 5 din anexă se prestează la data solicitării, fără a se percepe alte tarife suplimentare.

Art. 3. — Oficiul Național al Registrului Comerțului și oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale vor lua măsurile necesare în vederea ducerii la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Tarifele prevăzute în anexă includ taxa pe valoarea adăugată.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului justiției nr. 3.116/C/2004 privind aprobarea tarifelor pentru serviciile de asistență prestate de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.105 din 26 noiembrie 2004.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției și libertăților cetățenești,
Rodica Constantinovici,
secretar de stat

București, 1 iunie 2009.
Nr. 1.560/C.

ANEXĂ**TARIFELE****pentru serviciile de asistență prestate de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale înainte de depunerea cererii de înregistrare a comercianților**

Nr. crt.	Denumirea serviciului	Tariful (lei)
1.	Îndrumarea prealabilă privind formalitățile legale pentru constituirea și înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor juridice/persoanelor fizice autorizate/întreprinderilor individuale/întreprinderilor familiale, modificarea actelor/datelor acestora înregistrate în registrul comerțului și altele asemenea; îndrumarea pentru completarea corectă a cererii de înregistrare și a formularelor tipizate specifice activității registrului comerțului	22/oră
2.	Tehnoredactarea cererii de înregistrare; redactarea declarației pe propria răspundere a fondatorilor, administratorilor, împuterniciților, sucursalelor și a cenzorilor că îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, proiectarea și executarea siglei și a emblemei pentru firme, obținerea evaluării prin expertiză a bunurilor subscrise ca aport în natură la capitalul social, asigurarea obținerii, după caz, pentru bunurile imobile a: dovezii intabulării/certificatului constatator al sarcinilor cu care, eventual, este grevat respectivul bun; obținerea autentificării actului constitutiv sau actului modificador*)	3/pagină/ siglă/ expertiză/ document
3.	Redactarea actului constitutiv inițial sau în forma actualizată al persoanelor juridice supuse obligației de înregistrare în registrul comerțului, redactarea statutului pentru societățile comerciale cu răspundere limitată cu asociat unic inițial ori în forma actualizată, a statutului și/sau a contractului de societate inițial sau în forma actualizată pentru persoane juridice, dacă sunt înscrisuri separate, a proiectului de fuziune/divizare, a acordului de constituire a întreprinderilor familiale și/sau a procurii speciale pentru reprezentantul întreprinderii familiale	180/act

Nr. crt.	Denumirea serviciului	Tariful (lei)
4.	Redactarea actului modificator, actului adițional ori, după caz, a hotărârii adunării generale a membrilor sau asociațiilor ori acționarilor, deciziei consiliului de administrație/asociatului unic privind modificări ale actului constitutiv/statutului/contractului/acordului de constituire, referitoare la: sediul social/profesional; denumirea firmei sau emblema acesteia; durata de funcționare; forma juridică; domeniul principal de activitate și activitatea principală; obiectul de activitate sau codificarea ori recodificarea acestuia în conformitate cu Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională — CAEN; administratori, împuterniciți, directori, reprezentanți și/sau cenzori; primirea, retragerea de membri sau asociați; majorarea sau reducerea capitalului social ori declararea/modificarea patrimoniului de afecțiune; înființarea sau desființarea de puncte de lucru ori alte sedii secundare; divizare sau fuziune; dizolvare ori lichidare; alte elemente ale actului constitutiv/statutului/contractului de societate/acordului de constituire (date de identificare, participare la profit/beneficii și pierderi, suspendare sau reluarea activității etc.); declarația persoanelor fizice autorizate sau titulare ale întreprinderilor individuale privitoare la constituirea patrimoniului de afecțiune; actul adițional la acordul de constituire a întreprinderilor familiale	55 + 10%/element suplimentar
5.	Darea de dată certă pentru actele redactate de serviciile de asistență; extragerea din bazele de date de acte normative și listarea pentru eliberare, la cerere	12/act

*) Nu cuprinde onorariul evaluatorului/notarului și taxa de timbru judiciar, după caz. Nu cuprinde taxele legale ale emitentului.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 431379